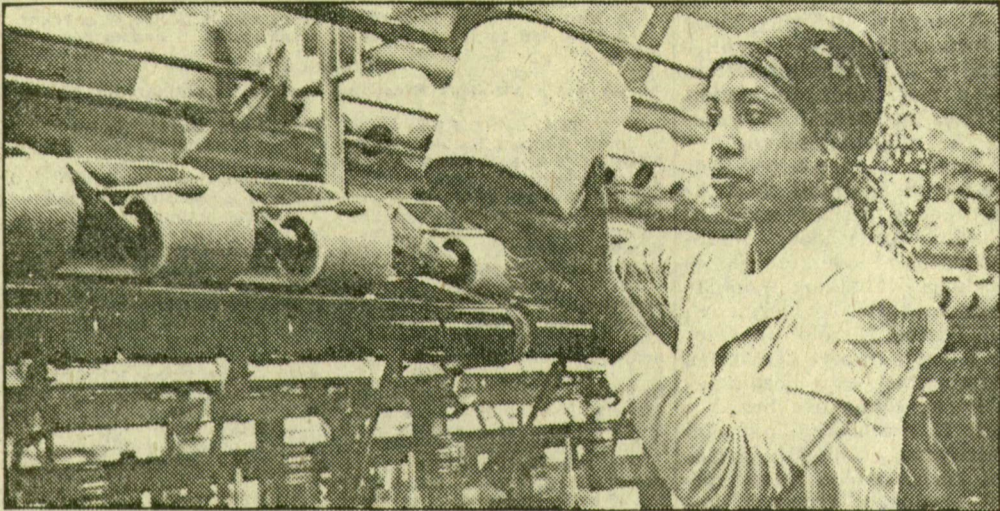

Senoriták a szövőgépnél

Valahol azt olvastam rólok, közvetlen, nyílt, szívvelyes emberek. A tegnapi beszélgetés közben magam úgy gondoltam, szerények, zárkózottak. Persze, családok volt a szituáció, mert hát ki nyílik meg könnyen egy hivatalosnak vélt párbeszéd röpke másfél órája alatt, pláne, akkor, amikor oly gyakori vendégek náluk az újságírók. No persze, hogyne járnának ide gyakran tollforgató kollégáim, hiszen mindannyiunk számára érdekes csemege a távoli Kubából érkezettek kis serege.

Immáron négy esztendeje, 1982 óta érkeznek a textilművekbe a szőnyeggyártó lányok. Most 180-an dolgoznak itt, illetve tanulják a szakmát és a nyelvtörő magyar szavakat.

A hátamon végigfut a hideg, amikor forrónadrágban, mélyen kivágott nyári blúzban megjelenik a trópusinak éppen nem nevezhető hőmérsékletű társalgóban Gladys Dandy Sombert Numez. Meghökkenésem láttán azonnal magyarozza, egy cseppet sem fázik. A szoba hőmérséklete a kintiehez képest trópusi hőségnek tűnik, s mivel gyűlöli a ruhatornyot magán, ha teheti, az otthon megszokott lenge öltözékben van. Ha már az éghajlati viszonyoknál tartunk, azaz hogy éppen ezzel kezdtük, Gladys töredelmesen bevallja, a hideget képtelenek megszokni. Bár a hó — amit annak előtte sohasem látott — csodálatos dolog, de hát ugyebár a „fehér csoda” a hideggel karöltve jár.

Gladys Santiago de Cubából érkezett hozzánk három évvel ezelőtt. A tizenegy testvér közül most ketten vannak Magyarországon, húga Újpesten dolgozik. Ily módon Gladysnek talán könnyebb elviselni a családtól, a hazától való távolságot, elszakadást.

Persze, nem vagyunk mi olyan apátlan-an anyátlan árvák, mint ahogy ön azt gondolja — veszi át a szót Glória Perez, a kubai lányok fő-fő csoportvezetője, a középkorú asszony, aki

magát két unokát is otthon hagyott.

— Éltre szóló barátságokra lefűnk — folytatja tovább —, gyakran, csaknem kéthetenként hívnak vendégségbe bennünket magyar kollégáink. A karácsonyt is magyar barátaink házaiban töltöttük. Szívzsorítóan szép ünnep ez.

— Apropó, ünnep. Úgy tudom, Kubában is létezik a szeretet ünnepe, ha úgy is hívják: szerelmesek napja.

— Évtizedes hagyomány, hogy február 14-én óriási ünnepet rendezünk, ilyenkor az a szokás, hogy ajándékokkal, apró figyelmességgel lepik meg egymást a szerelmesek. Sőt, ezen a napon még a régmúlt szerelmekre is szabad emlékezni egy-egy üdvözlőlapon, jókívánság erejéig.

— S amikor nem vendégeskedünk — veszi át a szót Dora Pavot Despaigne, a kubai lányok itteni KISZ-titkára — különböző szakörökben veszünk részt, sokat kirándulunk, sőt, a szomszédos országokba is szervezünk utazásokat, és persze, amikor tehetjük, énekelünk, táncolunk, amúgy kubai módra.

Dorának azonban nemcsak a szabad idő eltöltésének megszervezése a dolga, hanem e kis közösség gondjainak-bajainak orvoslása is. Távol a családtól, a hazától, itt egymásra utalva, együttes erővel kell segíteniük egymást.

— No és a munka? — folytatja Dora fanyar mosollyal. — Szó mi szó, nem mindig elégedettek velünk. A lányok egyenesen az iskolapadból érkeztek ide, gyári, munkahelyi tapasztalattal nélkül. Itt kell megtanulni, nemcsak a mesterséget, hanem a munkafegyelmet, a pontosságot, a megfelelő munkatempót.

*

Mikor becsukom a jegyzetfüzetem — mintegy egyezményes jelre — mindannyian fellelegeznek. Kérdegetnek a munkámról. Mondják, minden kérdése-

met értették, csakhat megszólalni szégyellenek, ezt csak a legközelebbi barátaik előtt merik megtenni. Aztán mesélnék arról is, hogy van, akinek már lehetősége nyílt arra, hogy magyar barátait vendégül láthassa Kubában. Jó érzés viszonzni az itteni családpótló kedvességet. Valamit cserébe adni a finom magyar ételekért, a jó ebédekért, amikor igazán jóllakhatnak. Hiszen a menzacoszt, az bizony nem ízlik, s bár jóval drágább, de inkább maguk főznek maguknak.

Gladys két pohár fekete-kávétal tér vissza, az egyiket a tolmácsnak, a másikat nekem nyújtja. A kávéspohár mellé kártyanaptárt csúsztat. Megfordítom. Három szál virág van rajta.

Kalocsai Katalin

Megkezdődtek az első lakásátadások

A Budapesti Lakásépítő Vállalat dolgozói már az utolsó simításokat végzik az ideai lakásépítési programban előirányzott első lakóházban, a II. kerületben, a Rómer Flóris utca egyik foghíjtelken emelt 17 lakásos épületben. Így a napokban megkezdik a lakások hivatalos műszaki átvételi eljárását. A tervek szerint ezzel együtt az év végéig 1286 új otthonnal gazdagítják a fővárost, csaknem ugyanannyit építenek fel, mint tavaly. Folytatják Csepel városközpontjának bővítését 250 új lakás felépítésével, a Gazdagréti lakótelepen újabb 180 otthont hoznak a tő alá, és majdnem 200-200 lakást adnak át a XIV. kerületben a Mogyoródi út és a Jerney utca, valamint Kőbányán a Mádi és a Zsombék utca közötti új építési területen. Az év utolsó negyedében adják át az első 230 lakást a Józsefvárosban lebontott roskatag épületek helyén, a rekonstrukciós területen felépített korszerű lakóházakban. A vállalat saját fejlesztési tervei szerint épített kétszintes sorházakból ugyancsak az idén adják át az első épületeket összesen 42 lakással. Ennel nagy részét — 32 új otthon! — Kőbányán építik fel, s a kerületi üzemek dolgozói kapják ezeket a lakásokat.

A vállalatnak az idén is sok gondot okoz, hogy a lakásátadások túlnyomó része a második felévre marad. Ezért különösen nagy gondal készülnek fel a befejező munkák összehangolására, s fontos cél, hogy az első felében az épületszerkezeti munkákkal is jelentősen előrehaladjanak a később átadandó épületeken. Kőbányán például három 64 lakásos épületnél — bár csak február közepén kezdhetik meg a panelek szerelését — vállalták a dolgozók, hogy 5 hónap múlva, tehát júliusban már átadják az első

épületet, s néhány hetes elteréssel a másik kettőt is. A tervszerű gyorsításban az is elsődrendű követelmény — s ezt anyagi ösztönzés támasztja alá —, hogy a sietőség ne legyen kapkodás, ne menjen a minőség rovására. Az a cél ugyanis, hogy az eddignél jobb munkát végezzenek, és az idén előirányzott lakásoknak legalább 50 százalékát hibátlanul, kifogástalan minőségben adják át. A műszaki fejlesztés is jól szolgálja a hibák megelőzését. Különösen nagy gondot fordítottak a tetőtérbeazások elkerülésére. Így NSZK-beli licenc alapján berendezkedtek az alagútszalus épületek tetőfödémének garatáltan vízszigetelő betonozására, s új, hazai eljárás alapján gondoskodnak a panelek szerkezetű épületek beázástól mentes tetőszerkezetének építéséről is. (MTI)

ABC Makkosházon

Kitűnő ABC szerénykedik Felsővároson, a Pille utcában. Sok előnyös jelző illeti a Dél-Tisza Menti Áfész 105-ös üzletét, ugyanakkor seregnyi gond is akad.

Kezdjük a rosszal. Még mindig sártenger, fagyban bokatoró buckák övezik. Nehéz így az áruszállítás, de kellemetlen megközelíteni a vevőknek is. Nincs telefon és ennek híján körülményes a rendelés. Hátrányos, hogy az épület homlokzatára még nem szerelték táblát, amely felhívna a figyelmet, hogy élelmiszerbolt működik az épülő toronyházak között.

Az 500 négyzetméteres áruháza raktárkészlete 1,8 millió forint. Kapható itt minden, ami a háztartásban alapvető szükség. A forgalom az első két hétben a vártnál jobban sikerült. Igaz, a nyitás után (december 20.) az év végi bevásárlások idején 1,3 milliót forgalmaztak, ám félő — az előbb említett külső körülmények miatt —, hogy a januári „bevétel” nem éri el a 2 milliót. Az éves terv egyébként 40 millió.

Jó példával is szolgálhat a 105-ös ABC: a lakások átadása előtt megnyitották. A kivitelezés alig több mint 3 hónapig tartott. Szegeden ez a második olyan bolt, amelyet a soproni faipari kombinát paneljéből szereltek össze. Az első Újszegeden készült a toronyház mellett, a harmadikat pedig Makkosházra tervezik. Az építési tapasztalatok birtokában az áfész ígéri, még ebben az évben vásárolhatnak a makkosháziak az ezer négyzetméteres ABC-ben.

Át a kerítésen

Kiszöktek a sertések a vágóhídról. No, nem az újév körül Nyíregyháza környékén csatangoló bika kalandjait irigyelték meg. Nem is önszántukból jutottak a kerítésen kívülre. (Igaz, be sem akartak menni!) Ekkor már egyáltalán nem volt akaratum, sőt ösztönük sem. Kiszigerelt felsértések voltak. Éjszaka jött értük a Wartburg. Egy egész akasztósort húztak elő a hűtőkamrából. De a sorból hegesztési hiba miatt letört az egyik kámpó. Így a szokásos tucatból egy felsértés hiányzott. A fuvarozó visszatért a hűtőkamrába a hiányzóért. Hogy közben mit csinált a portás és a rendész? A portásnak több feladata is volt. Kaput nyitott, amikor beengedte a személyautót. Lekapcsolta a raktár előtti világítást, hogy diszkrét félhomályban történjen a berakodás. Majd ismét ajtót tart a távozók előtt. A rendész egyszerűen csak hátat fordított. Ezért a magatartásukért szép színű papírpénzekkel fizették őket. A szállítókat pedig fővárosi és vidéki pecsenyesütők fizették. A darabolatlan húst különként 60-80 forintért vásárolták meg a Wartburg csomagartójából.

Hónapokon, talán éveken át, többször ismétlődött az előbb leírt jelenet. A munkatársak közül sokan sejtették, néhányan tudták is, hová tűnnek a frissen vágott állatok. Hosszú ideig senki sem szólt. Egymás közt ugyan felháborodottan beszéltek a kapzsóság parttalanságáról, de a nagy tételek eltulajdonított nem árulták el. Féltek attól, hogy ha elindul a lava, szóba kerülhet a kerítésen hente átdobált, jól becsomagolt néhány kiló karaj is.

Lehet statisztikai összefüggéseket keresni és találni az életszínvonal stagnálása, sőt csökkenése és a vállalatokat károsító lopások szaporodása között. De szólni kell a társadalmi és az önkormányzat foglalkozásairól is. A közutadban nem esik olyan súlyos megítélés alá az, aki a munkahelyéről csak „hazavit” valamit, mint az, aki, mondjuk, egy lakás nyitott ajtaján át besurranva, hasonló értéket tulajdonított el.

Ha az asztalos munkaidejében vállalati anyagból, vállalati számszámokkal könyvespolcot ácsol, legnehezebb a dolga a bútordarabbal, amikor már elkészül az. Akkor valahogy át kell csempésznie a gyárkapun. Igaz, napközben kollégák tucatjai fordulnak meg a műhelyben. Sejtik, hogy ilyen mives darab nem az irodákba készül. De szemüket becsukják, mert esetleg az ő öltözőszekrényükben egy pálinkafűző berendezés lepárlóedénye lapul.

Félreértés ne essék! E cikk szerzője nem azt akarja állítani, hogy minden munkahelyen, mindenki saját hasznára is „alkot”. Természetes, hogy nem. De túlságosan nagyvonalúak vagyunk azokkal, akik a közét kiszajátítják. Evente több milliárdos értékek cserélnek ilyen módon gazdát. Nem igazán elrettentő az, hogy még kis eltulajdonított érték esetén is a belső rendtartás értelmében a tettenérest fegyelmi elbocsátásnak kell(ene) követnie. Egyes területeken a gazdasági vezetőknek krónikus munkaerőhiány ad gondot. Sokan ahelyett, hogy saját problémáikat tovább szaporítanák, inkább a megbocsátást választják. Ha valaki „megteved” a törzsgárdából, kezdődik a gyárban eltöltött időre, a kifogástalan munkavégzésre, a temérdek társadalmi munkára való hivatkozás. S persze, könnyű még egy lehetőséget kapni. Ha már munkaerőhiány sincs, s a munkakönyv sem régen pihen a vállalatnál, az „eset pedig megtörtént”, még mindenkinek lehet „valakije”. Igen, arra gondolok, aki személyes befolyását latba vetve, felveszi a telefont, és tegeződéve, kedélyesen megkéri a „kevénykedő” gyárvezetőt, igazgatót, hogy most az egyszerű még ne csak az írott szabályokat nézze.

A vágóhídon dolgozók most már — a lebukás után — hangosan elélik a felsértések volt „menekítőit”. Olvassák a napilapok bírósági tudósításait, és várják az ítéletet. A kiszabott büntetéseket egyesek enyhének ítélik, mások túl szigorúnak tartják majd. Gyanítom, a bíróság eljárásának véleményezését a munkatársak körében elsősorban nem a cselekmény okozta kár határozza majd meg, inkább a régi munkahelyi személyes kapcsolat.

Talán egy kicsit nagyobb felháborodásra lenne szükség. Felháborodásra, ami egy másabb szemléletnek a jele is. Nemcsak azért kellene feljelenteni az építkezéssel termőföldet elszállító gépkocsivezetőt, mert a szomszédnak ötszázért hozott egy fuvart a hobbikertjébe, nekünk pedig ezerért sem volt hajlandó még egyet fordulni.

A most elkezdődött ötéves terv elképzelései és a gazdasági számítások szerint, népgazdaságunk a következő években egy felfelé ívelő szakaszba lép. Ez várhatóan az életszínvonal mérsékelt emelkedésével is együtt jár majd. S ha netán ezután az társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett szabálysértések, büncselekmények száma nem csökken, akkor a statisztikához hiába fordulunk magyarozatért...

Böle István

Ülést tartott a Délép pártbizottsága

Tegnap, kedden délután ülést tartott a Délép vállalati pártbizottsága. Az ülésen részt vett Gila Ferenc, a városi pártbizottság képviselője. A pártbizottsági ülésnek Sipos Mihály vezérigazgató tett írásbeli jelentést és szóbeli kiegészítést a vállalat 1985. évi gazdaságpolitikai céljainak végrehajtásáról, valamint javaslatot terjesztett elő az 1986. évi feladatokra. Ezt követően Csala János, a vállalati pártbizottság megbízott titkára értékelte a pártbizottság 1985. évi munkáját, és a vállalati

pártbizottság, valamint a pártbizottság 1986. évi munkatervét terjesztette elő.

Mivel Martonosi Imre, a vállalati pártbizottság titkára 1985. december 1. óta a megyei pártbizottság munkatársaként dolgozik, a vállalati pártbizottság új titkár választott. Erre jelöltként Laczkó Györgyöt, a vállalat szb-titkárát terjesztették elő. A pártbizottság zárt ülésen, titkosan, a 32 pártbizottsági tag egyhangú szavazatával a Délép vállalati pártbizottságának titkárává választotta Laczkó Györgyöt.

Nem versenytárs! Partner...

Újabb utazási iroda és szovjet idegenforgalmi kiállítás nyílt Szegeden

A társirodák vezetőinek egybehangozása az volt a véleményük tegnapi, kedden délelőtti találkozójukon, hogy a Volántourist Vállalat új, szegedi kirendeltségének megnyitásával nem egy újabb ellenfél, vagy vetélytárs jelent meg az idegenforgalmi kínálatok piacán, hanem egy újabb partner. E megfogalmazást az iroda — melyet kérjük, ne tévesszenek össze olvasóink a Tisza Volán Bajcsy-Zsilinszky utcai utazási irodájával — nyilván majd működésének mikéntjével igazolhatja.

Addig a legszükségesebb információkról: a Dáni János utca 7. szám alatti műemléképületben máától reggel 8 és délután 10 óra, szombatonként 8 óra és fél egy között várják az ügyfeleket. (A nyitvatartást az

magyar turisták. Az iroda, amelynek működési területe négy megye, azaz Csongrád, Békés, Szolnok, és Bács-Kiskun, vállalja, hogy a jelentkezőket elviszi Bécsbe, illetve az indulás helyére. Ügyfeleiknek segítenek a választásban is: az érdeklődő igényeit és lehetőségeit ismerve választanak számára megfelelő utat a többi utazási iroda kínálatából.

Erre az együttműködésre már tegnap szolgáltattak példát: a Tisza Szállóban Csete György, a Volántourist igazgató-helyettese és Jurij V. Perov, az Intourist RT. magyarországi képviselőjének igazgatója ajánlotta az érdeklődők figyelmébe a február 2-ig, naponta 10 és 18 óra között megtekinthető, s a Szovjetunió idegenforgalmi nevezetességeit bemutató kiállítást.